

Метод електрохімічного травлення є доволі ефективним методом дослідження ідентифікаційних номерів транспортних засобів з метою встановлення їх первинного номерного позначення, причому незалежно від способу нанесення його заводом виробником. [2, с. 34–164]. Водночас, за потреби, можливо застосовувати й інші методи дослідження, а у складних випадках – комплекс методів для вирішення поставлених завдань.

Розуміння процесів, які відбуваються при використанні спеціальних методів, для виявлення фактів зміни рельєфних знаків, мають практичне значення та дозволяють успішно виявляти зміну маркувальних даних на автомобілотранспорті.

Список використаних джерел

1. Гуляев А.П. Металловедение / А.П. Гуляев. – М.: Металлургия, 1977.
2. Беккерт М., Клемм Х. Способы металлографического травления. Справочник. М., «Металлургия», 1988.

Яковчук Іван Володимирович,

аспірант кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ;

Пяковський Вадим Валерійович,

професор кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗРОБЛЕННЯ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОВЖИВАННЯ ВПЛИВОМ

Корупція була, є і, очевидно, буде (принаймні в найближчому майбутньому) однією з найбільш масштабних та глобальних проблем у світі та в Україні відповідно.

Відповідно до статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та в спосіб, що передбачені Конституцією та законами нашої держави. Від реалізації цього положення значною мірою залежить належна діяльність державного апарату, діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування, функціонування підприємств, установ та організацій незалежно від організаційно-правової форми, своєчасне й справедливе розв'язання соціальних проблем, забезпечення реалізації конституційних прав і свобод людини та громадянина, законних інтересів юридичних осіб. На вирішення цих завдань мають бути спрямовані зусилля всіх службових осіб державних органів та органів місцевого самоврядування.

Однак, в умовах становлення України як правової держави, розбудови та поглиблення взаємовідносин між Україною та Європейським Співтовариством, протидія корупції в Україні є одним з найбільш пріоритетних завдань не лише органів місцевого самоврядування та органів державної влади, зокрема правоохоронних органів, але й кожного члена громадянського суспільства.

Так, після трирічного періоду зниження (з 16856 у 2013 році до 14820 у 2016 році –10,6%) число кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг у наступні три роки постійно збільшувалося. Значне зростання таких діянь відбулося у 2017 році (19234; +29,8%), у 2018 році воно було незначним (19909; +3,5%), а у 2019 році кількість цих злочинів дорівнювала 20069 (+0,8%), тобто залишилася на рівні попереднього року. У 2020 році вона скоротилася на 5,3% до 18996. Відсоток цих діянь серед всіх облікованих кримінальних правопорушень збільшився у 2020 році до 5,3 %.

Значну кількість серед таких кримінальних правопорушень займає і зловживання впливом, відповідальність за яке передбачена статтею 369-2 Кримінального кодексу України. Зокрема, у 2013 році до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено відомості щодо 94 кримінальних правопорушень, у 2014 році – 131, у 2015 році – 208, у 2016 році – 254, у 2017 році – 249, у 2018 році – 285, у 2019 році та у 2020 році – по 193.

Водночас, відсутність систематизованих відомостей про методику розслідування кримінальних правопорушень із правовою кваліфікацією за статтею 369-2 Кримінального кодексу України, значно знижує ефективність правоохоронної діяльності, що підтверджується наявністю помилок і прогалин, які часто призводять до втрати доказової інформації та, як наслідок, до винесення виправдувальних вироків чи закриття кримінальних проваджень. Вирішення значної частини таких проблем можливе шляхом розроблення з урахуванням результатів слідчої та судової практики відповідних криміналістичних рекомендацій. Також варто констатувати, що особи, які вчиняють дані кримінальні правопорушення, добре орієнтуються в сучасному законодавстві, звичайно мають ґрунтовні знання у сфері правозастосовної й економічної діяльності, нерідко між ними існують тісні корупційні зв'язки. Ці та інші обставини дають можливість приховувати злочинну діяльність та всіляко протидіяти ефективному досудовому розслідуванню.

У свою чергу, нині, у своїй професійній діяльності слідчий або детектив постійно стикаються з активною протидією різних учасників, як самого кримінального провадження, так і корупційно вмотивованих колег, друзів чи окремих осіб начальницького складу, головна ціль яких не збігається з основними завданнями кримінального провадження. На прикладі сфери досудового розслідування можна виділити три основні причини, які спонукають осіб до вчинення кримінального правопорушення, передбаченого статтею 369-2

КК України: 1) особистісна зацікавленість у результатах кримінального провадження; 2) бажання ухилитися від кримінальної відповідальності, чи пом'якшити покарання та зберегти отримане злочинним шляхом майно та інші блага; 3) спосіб збагатитись корупційним шляхом.

Тому в сучасних умовах виникла нагальна необхідність розглянути особливості розслідування зловживання впливом, у нових правових та соціально-економічних умовах. Залишається актуальною деталізація законодавчих положень Кримінального процесуального кодексу України за умов розслідування таких кримінальних правопорушень.

За окреслених умов, з метою реалізації вимог антикорупційного законодавства, досягнення завдань кримінального провадження, важливо сформулювати теоретичні засади та практичні рекомендації щодо розслідування зловживання впливом учинених різною категорією осіб.

Яремчук Вікторія Олегівна,
асистент кафедри криміналістики
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого, кандидат
юридичних наук, доцент

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ЗНАТЬ

Криміналістичні знання мають динамічний характер, постійно розширюючи межі. Обсяг криміналістичних знання сьогодні стрімко зростає, що пов'язано із розвитком багатьох суміжних наук і створенням на їх переплетінні нових інноваційних галузей знань.

Так, наука в своєму розвитку проходить етапи, в тому числі, інтеграцію і диференціацію знань та створення нових галузей, що претендують на автономне наукове існування. Саме тому, розвиток наук відбувається не рівномірно, що можна пояснити, і об'єктивними, і суб'єктивними причинами. При цьому відбувається взаємопроникнення знань та збагачення наук, галузей знань, дозволяючи адаптувати нові досягнення і таким чином, сприяти розвитку різних галузей знань [1, с. 36].

Як вказує М.В. Даньшин, сьогодні розвиток системних досліджень призводить до того, що кожна наука – природнича або технічна, має застосовувати системний підхід відповідно до особливостей досліджуваних нею явищ, об'єктів. Тому специфіка систематизації знань у певній галузі науки зумовлена її предметом. Основними об'єктами систематизації у криміналістичній науці повинні виступати знання, отримані при вивченні злочинної діяльності [2, с.156]. На переконання В.А. Журавля, зміни уявлень про предмет криміналістичної науки не могли не позначитися на трансформації поглядів щодо її системи. Розробки і вдосконалення системи криміналістики не обмежується звичайним упорядкуванням наукового матеріалу. Мова йде про побудову цілісної наукової системи, де